

signa indicat quibus per ea absolute
 videantur. **De morte iusti mochi.**
Sed nec hoc silendum puto quod
 actum in meo monasterio ante
 hoc triduum remissum. Quidam namque
 quod mochus iustus nomine media
 nali arte ibutus fuerat: qui in
 in eodem monasterio constituto sedu
 que obsequi ac in assiduis egritu
 fdinibus meis exorbare consuevit.
 Hic itaque languore corporis puenit
 se et ad extremum deductus. Cui in
 ipsa molestia sua se germanus
 in nomine copiosus seruebat: qui ipse
 factus nunc in hac urbe per eandem me
 dicanam arte temporalis vite stipendia
 sectatur. Sed predictus iustus cum iam
 se ad extremum puenisse cognov
 isset: eodem copioso fratre suo quocumque
 caultos tres aureos habet innotuit.
 Quod nimirum frater non potuit ce
 lare: sed subtiliter indagantes ac illi
 omnia medicamenta perscrutantes.
 eosdem tres aureos luenerunt in
 in medicina abscondito. Quod mox
 ut in nuntiatum est: tantum malum
 de fratre qui nobiscum coiter viveat
 equum ferre non potuit: quippe
 quod eiusdem nostri monasterii super regula
 fuerat ut aucti fratres ita coiter vi
 uerent: quatinus eis singulis nulla
 habere parua liceret. Tunc nimio me
 more passus cogitare cepi: vel quod
 ad purgationem mortis faceret:
 vel quod in exemplo viventibus fratribus
 puidere. Praeaso igitur eiusdem mo
 nasterii proposito ad me accato dixi.
 Vade et nullus ex fratribus se ad eum
 mouentem uigat: nec sermonem
 consolatiois ex cuiuslibet eorum ore
 papiat: sed cum in morte constitutus
 frater quesierit et suus frater carnalis
 dicat quod per solidis quibus occulte ha

buit a cunctis fratribus abhominatus sit:
 ut saltem in morte de culpa sua me
 re illius amaritudo transuerberet.
 ac a peccato quod perpetravit purget. Cum
 vero mortuus fuit: corpus illi cum
 fratre corporibus non ponatur: sed quomodo
 libet fossa in sterquilino fratre.
 et in ea corpus eius prociat: ubique
 super eum tres aureos quos reliquit
 iactare. sed omnes damnales pecunia
 tua tecum sit in perditione: et sic eum
 terra operite. In quibus utriusque
 rebus una mortueta. altera vero vo
 luit pdesse fratribus viventibus: ut illam
 amaritudo mortis a culpa solu
 bilis faceret. et istos auaricie tan
 ta dampnatio misceri in culpa pro
 hibet. Quod ita factum est. Nam cum
 idem mochus puenisset ad mortem
 atque anxie se quereret frater: imen
 dare. nullusque e fratribus ei applicauit
 et loqui dignaretur: et carnalis frater
 cur ab omnibus esset abhominatus indicauit.
 Qui mox de reatu suo vehementer
 igenuit: ac in ipsa tristitia
 e corpore exiit. Qui ita sepultus
 est ut dixerat. Sed frater omnes eadem ei
 sententia perturbati: ceperunt singulis
 extrema queque et uilia et que eis
 habere super regulariter luenerat. ad
 mediam pferre. vehementerque for
 midare ne quod apud se esset unde
 reprehendi potuisset. Cum vero per
 mortem eius triginta dies iam esset
 euoluti: cepit animi meus desic
 cato frater pati. eiusque cum dolore quomodo
 supplicia pefare. et si quod esset
 ceptionis eius remedium querere.
 Tunc euocato ad me eodem pre
 aso monasterii nostri proposito tristis
 dixi. Diu est quod frater ille huius desic
 catus est in igne cruciatus: debemus
 ei aliquid caritatis impendere. et eum